

## Румиён

**Мақсад:** Ин курс китоби Румиёнро таҳлил мекунад. Донишҷӯён бо қоидаҳои омӯзиши Китоби Муқаддас бо матни Румиён шинос шуда амал мекунанд.

### Маълумоти мухтасар:

- 1- Назаре ба китоби Румиён ва Боби 1
  - Мушоҳида аз 1:14-17
- 2- Боби 2-3
- 3- Боби 4
  - Муқоиса Иброҳим дар Рум. 4 ва Яъқуб 2
- 4- Боби 5
- 5- Боби 6
  - Тафсири ҳаёти имондорон бо Исо дар Боби 6
- 6- Боби 7
- 7- Боби 8
  - Мухтасари Китоби Румиён
- 8- Боби 9-11
- 9- Боби 12-13
  - Таҳлили Боб
- 10- Боби 14-16

### Дарси 1 – Боби 1

- Ин Китоб таълими асосии масеҳиён аст.

Навишта шудааст 56 милодӣ

Фикри асосӣ – гуноҳкор чӣ хел назди Худо сафед мешавад.

Оятҳои асосӣ - 1:16-17

Барои кӣ навишта шудааст – барои имондорони Рум.

Барои чӣ? - Рум маркази тиҷорат ва сиёсат буд. Павлус мехост рӯхоният онҳо инкишоф ёбад.

Павлус ки буд? 1:1

- бандаи Исои Масеҳ
- Ҳавворӣ - Апостол – Расул
- Фиристода ё қосид, ки қудрат ва мақсад дорад
- Башоратдиҳанда

” ба хоџири исми ӯ” хулосаи башорат ин ки ба Худо ҷалол меғӯем.

Забур 112: 1-4

Забур 113:9-11

Мавзуи фикри асосӣ:

1:5 – ҳамаи халқоро ба итоати имон давъат мекунем.

- на ба итоати шариат «Мо файз ва ҳавориятро пайдо кардаем»
- на барои баъзе халқо балки барои «ҳамаи халқо»
- Ҳалқунадаи имон ба Худо амали итоат мекунад.
- Ба Худо ҳама чизро месупорад
- Ҳама вақт ба Худо итоат кунем – ин имон аст.

ба итоати имон давъат мекунем.

1:8 - «имони шумо»

1:12 - «имони умумиамон, аз имони шумо ва худам, тасаллӣ ёбам.»

Румиён бо тартиб

Боби 1-8 – Башорат чӣ аст?

- хабари хуш ”аз имон ба имон” (1:17)

- Наҷот аз чӣ аст? Чӣ хел зиндагӣ мекунем? Ба чӣ аст?

- маҳкумияти шариат

- кафорати гуноҳ

- тақдир кардан – инкишоф ёфтган

- таҷдид кардан

9-11 – Башорат ба Исроил чӣ алоқамандӣ дорад?

- интиҳоб шудани Худо

- қавми баргузидаи Худо

12-16 – Чӣ хел баъди башорат бояд зиндагӣ кунем?

## Боби 1-8 – башорат чӣ аст?

Боби 1-3 – Ҳама гуноҳкоранд ва ўзре надоранд

Эътирофи Худо муқаддас аст ва мо гуноҳкорем.  
Маҳкумияти шариат

Боби 3-5 – Мо аз ҷазо барои гуноҳҳо, озод шудаем

Боби 6-7 – Мо аз қудрати гуноҳ озод шудаем (бандагӣ ва ғуломии гуноҳ)

Боби 8 – Мо аз дучор шавии гуноҳ озод мешавем  
- аз вохурӣ ва рӯ ба рӯ шавӣ бо гуноҳ.

### Хондани Румиён

Румиён 1:1 – даъват шуда

1:6-7 – онҳо ҳам даъват шуданд  
мо як ҳастем

башорат чӣ аст? “қуввати **Худо** барои **начот**” 1:16  
Исо барои начот қуввати Худо аст.

### Исо ки аст?

1:1-7 – хонед

- Писари Худо (1:3,4)
- аз насли Довуд (1:3) 1 Воқоеънома 17:7-15
- эҳё шуд (1:4)
- Худованд (1:4,7)
- Ваъда карда буд  
Забур 15:10, Ишаъё 1:18, боби 53

1:6 – Чаро мо даъват шудагони Исо ҳастем?

- оё ин аз рӯй инсоф аст, ки ў шуморо даъват кард аммо дигаронро не?

Баракати имондорон – 1:6-7

- даъватшудагони Исо ҳастем
- маҳбубони Худо
- «муқаддасӣ» Чӣ хел мумкин аст?
- Файз ва осоиштагӣ бар мост.

### Калисои Рум – 1:8-9

- ба калисоҳои дигар шукр гӯем
- пинҳон наместонад
- чӣ хел "дар тамоми ҷаҳон"
  - башорат ба ҷои дигар меоданд
  - касоне, ки ба Рум меомад дар бораи онҳо шунидан
    - Заминаи Рум – аз Аврупо то Ҳиндустон
  
- Павлус ҳама вақт онҳоро ба ёд меовард.

Афандӣ:

"Эй, донишҷуён, оё шумо медонед ман чӣ гуфтан мехоҳам?"

"Нисфе, ки медонад, ба нисфи дигари наместонистагӣ, фаҳмонад,,

### Чӣ хел башорат додан? – 1:9-13

Намехоҳам дигарон беҳабар бошад.

Аввалин фикр ин аст, ки Худо шоҳиди мо аст (1:9)

1. бо дуо (1:10)
2. бо орзую умед (1:11)  
"дидани шумо"
3. якдигарро рӯҳбаланд кунед (1:12)  
"тасалли ёбам"
4. бо мақсад (1:13)  
дар башорати...
5. бо натиҷаю самар (1:13)

"Намехоҳам беҳабар..." хозир чизе муҳим мегуяд.

### Хосияти башорат 1:13-16

Вазифаи мо чӣ аст? башорат додан аст

Барои чӣ?

1. Қарз ба гардан дорем (1:14)  
қарздори модар ва падар ҳастем
2. Хоҳишманд ҳастем (1:15)  
Хоҳиш, орзӯ
3. Шарм намедорем (1:16)  
Рӯй гардондан намехоҳем  
"қуввати Худост барои наҷот"  
Ҳар дин инро мехоҳад аммо ҳамаи дин ба наҷот додан қувват надорад.

1:13-17

Шумо ин оятҳоро мушоҳида кунед!  
Мушоҳидаи худро бо панҷ ҷумла нависед!

**Вазифаи дарсӣ:**

1:13-17 – бо 25 ҷумлаҳои кӯтоҳ ҳар кас бояд мушоҳидаҳояшро бинависад!

Мушоҳида кунед!

Рӯякӣ нигоҳ накунад.

Алокаманд кунед! Аз матн, аз оятидигар, аз мавзӯи китоб.

Тафсир кунед!

- Маъно дар вақти навиштан
- Маъно бо матни зиндагии он вақт
- Маъно бо ва матни Китоби Муқаддас; Баъд амал кунед!

**Мушоҳида 1:13-17**

Бо ҷумлаҳои кӯтоҳ, ин чизро мушоҳида кунед!

Профессор, ба шогирдаш гуфт, «моҳиро мушоҳида кунед!»

**Дарси 2**

**Чӣ мушоҳида кардед?**

Саршавии имон ва ҷамбасти имон, сар то сар имон аст.

Рум. 1:17 иқтибоси Ҳабаққуқ 2:4ро овард.

**1:13-17 – ҳар кас танҳо бояд дар худ се чизи муҳим ёбад.**

\*\* Пас шумо бо ҳамдигар дар бораи ин чизҳои муҳим нақл кунед ва бо маслиҳати яқдигар аз ҳамаи чизҳо муҳим фақат се чизро қабул кунед.

Одил чист? Адолат, неқ, сафед шудан - Имондор

Башорат чӣ аст? «Қуввати Худост барои наҷот»

Шариат чӣ аст? - қонунҳои Худо

**Калиди оят** – 1:17 - «аз имон ба имон» – саршавии имон ва ҷамбасти имон сар то сар имон аст.

Аз имон – 1:18-4:25 – наҷот аз имон айён аст.

Ба имон – 5:1- 8:39 – имондорон бо имон зиндагӣ мекунад.

**Имон чӣ аст?** Имон фақат ҷавоби башорат аст. Ҳар кас бо имон зиндагӣ мекунад аммо байни ҳадафи имони онҳо фарқ беҳад аст.

«Одил ба василаи **имон** хоҳад зист.» Ҳабаққуқ 2:4 (сф. 1350)

Адолат, нек одил, сафед кардан – 60 бор дар ин китоб. Худо одил аст ва барои одил шудан, ҳама аз Ё таъмин шавад.

Чӣ хел Худои Муқаддас гуноҳкорро мебахшад ва муқаддас мемонад?

1:17-18 – Чӣ чизҳоро зоҳир мешавад?

1:17- Адолати Худо

1:18- Ғазаби Худо

Чӣ хел онро мувофиқ мекунад? Натиҷа ин ду чиз аз рӯи шариат маҳқумият аз Худо мебошад.

**«Ва аз соати шашум тамоми рӯи заминро то соати нӯҳум торикӣ фаро гирифт. Ва наздик ва соати нӯҳум Исо бо овози баланд фарёд зада гуфт: «Элӣ, Элӣ! Ламма сабақтанӣ?» Яъне: «Худои Ман, Худои Ман! Чаро Маро тарк карданӣ?»» (Матто 27:45-46)**

Комментари аз Румиён 1:11-15

*«Рӯҳи таблиғотчиғии Павлус дар оятҳои 1:11-15 дида мешавад. Бо ин даъват ва вазифа, ӯ ташнаи иҷро кардани кори додагии Худо буд. Новобаста аз ҳолатҳои атроф ӯ як хоҳиши калон дошт, то ин ки Хабарӣ Хуширо ба ҳамаи мардум расонад. Ё ҳамчунин вазифаи муҳим ба ӯҳда дошт, ки Хабарӣ Хуширо ба бутпарастон тарғиб кунад, ӯ масъули расонидани ин Паём ба яҳудиён буд. Тарғибгарони имрӯза ҳам бояд дорои чунин ҳиссиёти таъҷилӣ бошанд, ҳарчанд ки онҳо таълими махсус мегиранд. Ҳиссиёти (фаврӣ) таъҷилӣ будан ба воситаи даъват меояд, на ба воситаи таълим.»<sup>1</sup>*

*«Вақте ки ягон кас Инҷилро вазъ кунад, ҳам дар қалби воиз ва ҳам дар қалби онҳое, ки ӯро гӯш мекунанд чизе рӯи медиҳад. Ин қудрати Худованд аст, ки дар дил эътиқод ва наҷот ба вуҷуд меорад.»<sup>2</sup>*

## **Румиён 1:18-32**

1:18-3:20 – Ҳозир Павлус натиҷаи шариятро баён мекунад, на башоратро.

Ин нишон медиҳад ки одамизод чӣ хел гуноҳкор аст. Шарият наҷот намедиҳад аммо маҳқум медиҳад.

**1:18-32 - Касе ки дар чунгал аст, ва номи Исоро нашинохта бошад, оё ӯ дар рӯзи доварӣ айбдор аст?**

Марди якӯм кӣ аст: Одами нодон ва беҳабар. Ё дар бораи башорати Исои Масеҳ беҳабар аст.

Эътирофи одами надонӣ: «Беҳабари хушбахт аст.»

<sup>1</sup> Комментари Румиён аз Р. Клайн , сах. 2

<sup>2</sup> Комментари Румиён аз Р. Клайн, сах. 2

Ў фикр дорад, ки ман намедонист барои ин ҷавобгар нестам. Ў фикр мекунад, ки ӯ мухточи башорати Исои Масеҳ нест.

Исбот ки узре надорад: - 1:20-21 – Оё бе Каломи Худо, Худоро фаҳмидан мумкин аст? Онҳо Худоро аз офариддаҳояш шинохта метавонанд.

1:19-20 – Ин оятҳоро бо забони содда нависед  
«моҳияти» - табиати, ҳақиқати, аслу ҷавҳари  
«хилқати» офариниш, пайдоиш, ба вучуд омадан

*«Барои онон ҳақиқати вучуди Худо комилан равшан аст, зеро Худо вичдонҳояшонро аз ин ҳақиқат огоҳ сохта аст. Инсон аз ибтидо, осмон ва замин ва чизҳои-ро ки Худо офарида, дида аст ва бо дидани онҳо метавонад ба вучуди Худо ва қудрат абади Ў пайбибарад. Пас вақти дар рӯзи довари дар ҳузури Худо меистад, барои беимони худ ҳеч узре ва баҳонаи надорад.» Румиён 1:19-20 (Фарсии нав)*

1:16 – «Зеро ки...  
1:17- «Зеро ки...  
1:18 – «Зеро ки...  
1:19-20 - «Зеро ки...  
фикри асоси чист?

Ваҳии умумӣ – офариниши олам  
Ин ба одамизод зарур ва ҳатмӣ нишон медиҳад, ки Худо вучуд дорад. Забур 18:1-7

Ваҳии махсус ин Китоби Муқаддас аст. Забур 18:8-12

Оё Худо одил ё нек аст дар вақте, ки гуноҳкорро маҳкум мекунад?  
Агар Худо офаридгор набуд, пас Ў ҳақи доварӣ надорад, аммо Ў Офаридгори мо аст. Пас Ў ҳақ дорад, ки моро доварӣ мекунад. Румиён 3:26

Хулоса ҳукм барои одами надон: узре надорад (1:20)

Пас онҳо наметавонад, ки худашонро сафед кунанд ё даво кунанд, ки намешиносанд.

Барои чӣ одамизод маҳкум шуданд?

1:18 - онҳо ҳақиқатро зери по мекуанд  
1:21 – Худоро намепастанд  
1:21 – Фикри ғалат доранд  
1:21 – дилашон торик аст  
1:21 – дилашон бефаросат аст  
1:24, 26, 28 – ба чӣ гуна гирифтор шуданд? (ба гуноҳҳо)

Чӣ хел аз Худо дур шуданд?

1:22 – ақлашонро гум карданд  
«то илм наомӯзӣ, некӣ натавон кард.» Носирӣ Хусрав  
1:23 – Бут параст буданд – Ҳастӣ 1:20-27ро назар дорад.

1:24 – бо нафси пур гуноҳ зиндагӣ карданд  
1:25 – Ростиро ба дурӯғ иваз карданд – вичдонро гум карданд.  
1:26 – Чизи оддиро ба ғайри оддӣ иваз карданд.  
1:28 – корҳои нолоиқ карданд  
1:32 – Бешарм – дигаронро даст гири намуданд

«Зи дониш зинда монӣ ҷовидонӣ,  
Зи нодонӣ наёбӣ зиндагонӣ.» Носирӣ Хусрав

### Румиён 2:1-16

Хонед Румиён 2:6-7 – ин чӣ маъно дорад?  
Дар вақти, хондан бояд пуррагӣ матнро хонед. Агар бо пуррагӣ  
намехонад ва ҳамаро мушоҳида намекунад, пас надурӯст тафсир  
мекунад.

**Масал:** Аспи Шӯравӣ ва Аспи Америкой пойга карданд. Дигар асп  
набуд вале фақат аспи шӯравӣ ва аспи америкой мусобиқа  
карданд. Аспи Америкой ҷои якӯм гирифт. Дар ахбори  
шӯравӣ ин хел эълон мекунад. «Мусобиқа калон буд ва аспи  
шӯравӣ ва аспи америкой мусобиқа карданд. Аспи шӯравӣ  
ҷои дуҷум ишғол кард аммо аспи Америкой пеш аз аспи  
охирин ба марра расид.»

Ин эълон бо маънӣ дигар мешавад. Агар оятҳоро бе диққат мехонем,  
маънӣ дигар мешавад. Бо пуррагӣ хондан лозим аст. Бе пуррагӣ хондан  
хатоӣ азим аст. Маънӣ дигар мумкин аст. Сатҳӣ нигоҳ кардан дар кор  
нест. Руякӣ нигоҳ накунад.

Боби 2:1-16 хонед ва фикрӣ асосиро нависед.  
Дар бораи кӣ навишта шудааст?

Ба ин кас дар рӯзи доварӣ чӣ хоҳад шуд?

Румиён 2:7-8 ин абзатс чӣ маъно дорад?

Румиён 1:13-17 – бо боби 2:1-16 чӣ алоқамандӣ дорад?

*«Дар ин оятҳо Павлус қайд мекунад, ки Худованд ҳамаи одамонро якхела ҷазо  
мединад. Ҳам одами худтақводор ва ҳам шаҳватпараст дучори ҷазои якхела  
гирифторм хоҳанд шуд. Ҳар кас мувофиқи кирдори худ ҷазо дода мешавад.»<sup>3</sup>*

---

<sup>3</sup> Комментарӣ Румиён аз Р. Клайн, сф. 7



**Марди дуҷом кӣ:** Марди ахлоқӣ (Румиён 2:1-16)  
Мисли Сукрот, Фалотуни Юнон, Аристотел

**Эътирофи марди ахлоқӣ:** «Ман мисли одами нодон нестам, ман кори савоб ва адобу ахлоқ кардам, пас Худо маро қабул мекунад.» Ў фикр мекунад, ки ӯ муҳтоҷи башорати Исои Масеҳ нест.

**Исбот, ки марди ахлоқӣ узре надорад:**

Дигареро маҳкум мекунад (2:1) -- Одами боби 1 маҳкум мекунад то ки ӯ чои Худо гирифт (2:3).

Тавба накарданд 2:4-5 ба фикраш лозим нест.

Ҳукуки айбдор кардандро ва узре надоранд. (2:1)

**Қоидаи доварӣ**

1. Ба василаи ҳақ – 2:2
2. Бо амали худ (2:6), амали шариат, на фақат донишгани шариат.
3. Худо рӯйбинӣ надорад (2:11), онҳо фикр мекунанд ки Худо тарафдори онҳо ҳастанд. Яъқуб 2:9 Рӯйбинӣ гуноҳ аст.
4. Худо сир, вичдон ва андешаи одамро ҳисобмекунад. Рум. 2:15-16

Пас, ки метавонад ин доварию Худоро ӯбур кунад? Ҳеч кас

**Ҳукми Марди ахлоқӣ:** узре надоранд (Румиён 2:1)

2:7-8 «доим кори нек» Ин чӣ маъно дорад?

- Оё шахси тамоман беғуноҳ вучуд дорад ё не?
- Оё кас метавонад бе гуноҳ зиндагӣ кунад?
- Оё ба воситаи кори нек, наҷот ёфтани мумкин аст?

***Шахси одил амали некро аз рӯйи шариат мекунад, вале ҳеч кас доим итоат карда наметавонад.***

2:12 - ӯ наметавонад, ки кӣ ӯро маҳкум хоҳад кард? Ў наметавонад, ки шариат ӯро маҳкум хоҳад кард.

2:13 – шунавандогони шариат ҳеч вақт сафед намешаванд.

Касе, ки шариатро иҷро мекунад - ӯ аз назари шариат сафед шудааст аммо ботини ӯ сафед намешавад.

- Ў шариатро иҷро мекунад аммо мумкин ба қонуни шариат нафрат дорад. Мисли қонуни шариат барои андоз
- Касе, ки шариатро итоат мекунад, тамоми шариатро иҷро карда наметавонад.
- Шариат касро маҳкум мекунад.
- Ин боб дар бораи сафед шудан мавзӯ нест, аммо дар бораи доварию Худо бошад.

**Дарси 3**

**Румиён 2:17-3:20**

Марди сеюм: Марди диндор (Яхуди) Румиён 2:17-3:20

Оё, шахсе, ки аз рӯи шариат зиндагӣ мекунад, ба начотдиҳанда эҳтиёҷ дорад ё не?

Чизхое ки тарафдори Яхудиён

- 2:17 – ба шариат такия мекуанд
- 2:17 - Худоро мешиносанд
- 2:18 – Иродаи Худоро медонанд
- 2:18 – Неку бадро мефаҳманд
- 2:19 – Нуре барои дунё буданд
- 2:20 – муаллими дигарон буданд
- 2:20 – Ҳикмат доранд
- 3:2 – ба дасташон каломи Худо супурда шудааст.

2:21-24 – Айбдории Яхудиён

2:21-22 – Дурӯйя шуданд

«Дар соли 19 милодӣ, дар шаҳри Рум, чор муаллими яхудиён ба забони ибрӣ, бо яхудиён дарс доштанд. Ба як зани румӣ, ки дини яхудиёро қабул кард, таклиф карданд, ки пули калон ба маъбад диҳад. Онҳо ин пулро барои худашон истафода карданд. Баъд маълум шуд, ки Император Тибериус яхудиёни сокини ин шаҳро пеш кард.» (Аз Phillips)

2:23 – Шариатро мешикананд

2:24 – ба дигарон шаҳодати нодуруст нишон медиҳанд

Ишаъё 52:5 - «Ҳокимонашон онҳоро ба дод меоваранд, -- мегӯяд Худованд, - ва ҳамеша ҳар рӯз исми Ман хор дошта мешавад.»

2:25-29 – ин оятҳоро хонед ва қоидаҳои асосии хатнаро ёбед.

(ҳам, Ирмё 4:4, 9:25-26; Такрори Шариат 10:16

- Хатна ғоиданок аст агар шариатро итоат мекунад (2:25)
- Ғалатиён 5:3 - «ва ман боз ба ҳар каси махтуншаванда шаҳодат медиҳам, ки ӯ бояд тамоми шариатро ба ҷо оварад.»
- Касе ки шариатро итоат мекунад дигарон фикр мекунад, ки ӯ хатна шуд. Ҳисоб мекунад ки ӯ хатна шуд (2:26).

Марди сеюм: Марди диндор (Яхуди) Румиён 2:17-3:20

Эътирофи марди яхуди: «Ман Худо ва шариатро шинохта бошам ва барои ман осон мешавад.» «Мо бартарӣ дорем.» 3:9. Ӯ фикр мекунад, ки ӯ муҳтоҷи башорати Исои Масеҳ нест.

Исбот, ки узре надорад: Гуфтор ва кирдори ӯ як нестанд

Ду рӯй шуданд (2:19-22)

Меболанд (2:17)

Дар итоати ҷисм ҳастанд – 2:25-29

Бо воситаи ҷисм исбот намешавад, ки ӯ ба каломи Худо рафтор кунад.

Хукм марди яхудӣ: узре надорад - «даҳоне баста шавад.» 3:19

Комментари Румиён 2:17-29

«Онҳо аз диндор будан худситоӣ мекунад ва худашонро маҳбуби Худо ҳисоб мекарданд. Онҳо фикр мекунад, ки имтиёзи маҳсус доранд, барои он ки Худо онҳоро ҳамчун халқ интиҳоб кардааст ва ба онҳо дуои хайр додааст. Барои онҳо фаҳмидани он, ки онҳо гунаҳкор ҳастанд хеле мушкил аст. Онҳо ҳис мекарданд, ки онҳо сарварони гумроҳон (гунаҳкорон) буданд ва онҳо ҳама чизро медонад чаро ки онҳо шариатро омӯхтаанд.

Ин доме аст, ки «масеҳии хуб» бо он осонакак дармемонад. Дар ин ҷо як чиз намерасад, вақте ки одам худаширо бо дин мепӯшонад, ин ҳиссиёте аст, ки ӯ гунаҳкор аст. Одатан ин зумра одамон бо фатъолияти динӣ ҷалб шудаанд-чунон ҷалб шудаанд, ки вақти андаке доранд, то ин ки худашонро ҳамчун гунаҳкор бинанд. Фурури рӯҳӣ ва ахлоқӣ пайдо мешавад. Ин одамони диндор дар ҳақиқат ҳам аз фурутану хоксори худ фахр мекунад.»<sup>4</sup>

Румиён 3:1-8

Саволҳо барои таъсир кардан аммо ҷавоб карда даркор нест.

Саволҳои риторика ҳастанд.

3:4 – аз Забур 50:6

Румиён 3:9-20 - «Касе одил нест, як нафар ҳам нест.»

«Нест аз роҳи ақлу ваҳму ҳавос,  
Чуз Худой эҷ кас худойшинос.»

Саной

«Ў зи ночиз чиз кард туро.

Хор будӣ азиз кард туро.

**Ҳеч дилро ба кунҳи<sup>5</sup> Ў раҳ нест**

Ақлу ҷон аз камолаш оғаҳ нест.

**Дили ақд аз ҷалоли Ў хира,**

Ақли ҷон бо камоли Ў тира.»

Саной

Ў исбот мекунад аз иқтибоси Ақди Қадим то мефаҳмад, ки «Касе одил нест, як нафар ҳам нест.»

Румиён 3:10-12 – Забур 13:1-3

3:13 а – Забур 5:10

3:13 б – Забур 139:4

<sup>4</sup> Комментари Румиён аз Р. Клайн, сф. 7

<sup>5</sup> асоси ҳар чизе, моҳияти

3:14 – Забур 9:28  
3:15-17 – Ишаъёи наби 59:7-8  
3:18 – Забур 35:2

«Зеро ки забон аз пурии дил сухан мегӯяд.» Матто 12:34

«Зеро ки аз суханони худ сафед хоҳӣ шуд ва аз суханони худ маҳкум хоҳӣ шуд.» Матто 12:37

Худоса – Румиён 3:19-20 – **Ин оятҳоро аз ёд кардан даркор.** Ин оятҳо нишон медиҳанд, ки мақсади шариат чӣ аст. Ҳар даҳоне баста шавад, пеши Худо чунки ҳама гуноҳкоранд.

### Хондани боби 3-уми Румиён

**Румиён 3:1-2** – Яҳудӣ аз дигарон чӣ болоӣ дорад?

- каломи Худоро дорад
- Боби 9-11 боз дар бораи Яҳудӣ нақл мекунад.

**Румиён 3:3-4**

- онҳо бо чӣ бевафо шуданд? **Бо каломи Худо**
- агар онҳо бевафо бошанд – пас каломи Худо бенуфуз (бенатича, бе таъсир) мемонад? Не, вафои Худо нест намешавад!
- Худо ҳақ аст – ин оят аз Забур 50:6 “дар доварию худ пок” омадааст.
- Худо дар вақти доварӣ ҳақро маълум мекунад.

**Румиён 3:5-8**

3:5 – “Оё Худо, хангоме ки ба ғазаб меояд, бе адолат аст?”

- Худо амалаш ва андешашро доварӣ мекунад – оё ин беадолат аст?
- Худо ҳамаро бо адолаташ доварӣ мекунад.

**Румиён 3:8** – Онҳо ки зидди адолати Худо ҳастанд, мегӯянд, “биёед, бадӣ кунем”

- ин фикр ҳаст монанди узре, ки онҳо – мо метавонем дуруғ гӯем ва нағз мешавад. «Маҳкумияти чунин қасон ҳаққонист.»
- Ин ақидаи нодуруст мешавад: - Наҷот бо василаи имон – бе шариат мешавад пас гуноҳ кунед! Ин фикри нодуруст.
- Ин оят ба боби шашум нигоҳ мекунад – 6:1-2, аммо ҳозир гап дар бораи ин камтар мешавад.

**Румиён 3:9** –

Дар 3:1-2 яҳудиён дар бораи худашон, ки чӣ хел болоӣ доранд аммо чӣ хел мумкин аст, ки дар Румиён 3:9 Павлус мегӯяд, ки онҳо болоӣ надоранд?

- “Не, надоранд”. Онҳо фақат пеши одамон болоӣ доранд. Аммо пеши Худо – онҳо ҳеч бартарӣ надоранд. Онҳо барои файзи Худо муҳтоҷ ҳастанд.
- Гирифтори гуноҳ шуданд– мисли одами бедин.
- Дар Румиён 3:9, ҷавоби 3:1 ҳаст, ки онҳо муҳтоҷ ҳастанд ва гуноҳкор шуданд.

**Румиён 3:10-18**

- аз каломи Худо мо мебинем, ки Худо вафодор аст.
- Ҳам мо аз каломи Худо мебинем, ки яҳудиён маҳкум мешаванд.
  - Чунки яҳудиён бе вафо буданд.
  - Бинобарин, дар каломи Худо вафоро мебинем ва ҳам нишон медиҳад, ки онҳо аз дигарон беҳтар нестанд. Чунки «Худо рӯйбинӣ надорад.» (Румиён 2:11)
  - Онҳо «ба дасташон каломи Худо супурда шудааст» (Румиён 2:2) аммо каломи Худо онҳоро маҳкум мекунад.

**Румиён 3:10-12** - Забур 13:1-3, 52:1-3

3:11 – ақлаш ба гуноҳ гирифтдор аст

Дилаш ба гуноҳ гирифтдор аст.

3:12 – хоҳиши мо, орзуи мо

Румиён 3:13 – Забур 5:9

Румиён 3:13 – Забур 5:9

Румиён 3:14 – Забур 10:7 сухан –

«Зеро ки аз суханони худ сафед хоҳӣ шуд ва аз суханони худ маҳкум хоҳӣ шуд.» Матто 12:37

Румиён 3:15-17 – Ишайё 59:7-8

Румиён 3:18 – Забур 35:1

Румиён 3:19-20 – **мақсади асосии шариат чӣ аст?** Аз шариат мо медонем, ки гуноҳ чӣ аст.

- **Агар як қонунро шиканем, мо ҳамаи шариатро мешиканем.**

Мисли Одаму Ҳаво, онҳо ҷанд бор гуноҳ карданд ва Худо онҳоро аз биҳишт пеш кард.

- **Шариат итоати ҳамаи қонунҳоро маҷбур мекунад.**

Мисли СТОП. Шариат баҳонаро дӯст намедорад. Ҷои сабаб ва узри бечо наметавонем.

Румиён 5:20, 7:7-11 - Дар бораи шариат ҳам нишон медиҳад

**Худоса** - ягон кас пеши Худо узре надорад. Ҳама муҳтоҷи наҷотдиҳанда ҳастанд. Хоҳ бедин, хоҳ бо адоб ва хоҳ диндор, ҳама дар рӯзи қиёмат узр надоранд.

### Мухтасари Румиён

Боби 1 - 8 башорат чӣ аст?

Румиён 1:18-3:20 – ҳама ба маҳкумият дучор мешаванд ва ҳамаи барои наҷот муҳтоҷ ҳастанд.

Румиён 3:21-4:25 – Адолати Худо ба кафорату наҷот зоҳир шудааст.

Ҳозир Румиён боби 1 то 3 исбот кард, ки ҳама гуноҳ кард аст. Баъд чӣ хел гуноҳкор сафед мешавад нақл мекунад. Гуноҳи мо бо адолати Худо чӣ хел мувофиқ мешаванд.

### Кафорат Қардан

Боби 3-5 – Мо аз ҷазо барои гуноҳҳо озод шудаем

Башорат хабари хуб ва муждари аст. Озоди гуноҳ, инро мужда аст.

Адолати Худо – Амали нек ва кори дуруст аз Худо аст. Чӣ хел адолати Худо гуноҳи моро бо хуни Исо сафед мекунад, ва ин амал дуруст мешавад. Ин равиш, кафорати гуноҳ аст.

**Кафорат чӣ аст?** Кафорат – ин пушидаи гуноҳ аст! Калимаи маъбадӣ.

- забони Ибрӣ "Капҳар" – маъни «пушида»ро мешавад.
- 150 бор дар Аҳди Қадим
- Гуноҳ бо қурбонии ҳайвон пушида шуд.

Румиён 3:21-31 – кафорат маълум мешавад ва хислати кафорат

Румиён 4:1-25 – намунаи кафорат (Иброҳим)

**Хислати кафорат** – Румиён 3:21-31

1. Ин **аъмоли Худо** аст, ки ӯ фармудааст гуноҳкори тавбакардари дар Исо адолат шумордааст.
2. Кафорат амал **якбора** аст – на равиш.

3. Кафорат шуморидан **дараҷаҳо надорад** – ҳар имондор ба назари Худо як аст. Хоҳ гуноҳ сафед шудааст ё гуноҳ торик аст.
4. Кафорат **ин амали Худо** аст, на аз одамизод.
5. Худо моро насохтааст, ки мо ҳеч вақт гуноҳ надорем, аммо мо медонем, ки бо адолати Ӯ сафед шудем.
6. Кафорат **мавзуи адлия** аст.
7. Худо бо адолаташ **Масеҳро ба ҷои гуноҳҳои мо** ба ҳисоби мо шумордад.
8. Тақдис кардан ин равиш аст, ки мо бисёр мисли Масеҳ мешавем. Мумкин тақдис кардан ҳар рӯз фарқ дорад аммо кафорат фарқ надорад.

**Румиён 3:21** – сафед шудан аз шариат нест.

Роҳи адолати Худо аз шариат нест.

- Агар наҷот ба воситаи шариат бошад, ин бисёр мушқил аст.
- Ва мо кай медонем, ки амали савоб кифоя шуд? Ба ҳеч вақт кифоя мешавад. Ин фикр фақат дар миёни умед ҳаст – фикри аниқ нест.
- Худо сар то сар кори савоб ҳисоб мекунад, вале ин барои сафед шудани гуноҳ намерасонад

**Румиён 3:22** – сафед шудан ба воситаи имон ба Исои Масеҳ аст.

Румиён 3:22-23 – барои ҳама аст

**Румиён 3:23** – музди гуноҳ марг аст – тухфаи файз ҳаёт аст.

**Румиён 3:24** – бо файзи Худо

- Ройгон = бепул, муфт, чизеро бемехнат
- Юҳанно 15:25 – Калимаи «ройгон» дар ин ояти Юҳанно 15:25 “бесабаб” тарҷума шудааст.

**Бесабаб сафед шудаем. Мо сазовор нестем.**

**“Кафорат” – ҳам маъни «халос шудан»ро дорад.**

- каломи бозори ғулом
- Румиён 8:21 – дар ин оят «халосӣ ёфта» тарҷума шудааст.
- Луқо 1:68 – “ба вай халосӣ ато фармудааст”
- 1 Петрус 1:18-19 – Кафорат дар ин оят «харид» тарҷума шудааст.
- Ибриён 9:12 - «*На ба воситаи хуни бузғо ва говғо, балки ба воситаи Хуни Худ як бор ва қудс дохил шуда, кафорати абадӣ пайдо кард.*»
- Мо бандагони гуноҳ будем, ва Исо моро харид ва халос кард.

Румиён 3:24 – “Ва ройгон, бо файзи Ӯ, ба воситаи харидани Исои Масеҳ, сафед карда мешаванд.” Ҳам «ба воситаи пушидаи Исои Масеҳ сафед карда мешаванд.»

**Румиён 3:24-25** – дар ивази хуни Масеҳ кафорат дода шуд.

- ин чизи қиматро Худо додааст.
- Наҷот ройгон аст, аммо беарзиш нест. Чун хуни Исо қимат аст.

Наҷот бо воситаи имон (3:22), чудо аз шариат(3:21), барои ҳама (3:22-23) ва аз файзи Худо аст (3:24).

**Румиён 3:25** – “кафорате” – ҳам маънӣ қурбонӣ, ки шариатро созиш мекунад. Инчо калимаи суд ва адлия, то ки қонунии шариат розӣ мешавад.

- Ададҳо 7:89 – дар ин оят «сарпӯше»ро тарҷума шудааст.
- Ҷое ки Худо бо одамизод вохурӣ мекунад
- “дар хуни Ӯ ба воситаи имон сарпӯше бошад”
- Қурбонии Исо қурбонии пушонанда аст.

Маъно инчо аст, ки мо бо шариат созиш кардем.

Шариат розӣ шуд. Гуноҳҳои мо бо хуни Исо созиш карданд.

1. Ибриён 2:17 - «Саркоҳини раҳим ва амине ба ҳузури Худо бошад, барои он ки гуноҳҳои қавмро кафорат кунад.»
2. (1) Юҳанно 2:1-2 - «ба ҳузури Падар Шафоатгаре дорем, ки Исои Масеҳи Одил аст. Ва Ӯ кафорат аст барои гуноҳҳои мо.»
3. Чун гуноҳҳои пештар дар канормонданд. Худо ҳисоб накард. Аммо ҳозир бо Хуни Исои Масеҳ, гуноҳҳои мо нафақат пушида аст, аммо сафед ҳисоб шудааст.

**«Кафорат»** – хулосаи маънии ин калима

Сафед шудан – каломи Маъбад аст

Созиш кардан – каломи суд ё қонунӣ (адлия)

Халос шудан – каломи бозори ғулом

**Румиён 3:26** - Худо одил аст ва одилкунанда аст.

**Румиён 3:27** –

Болидан ё фаҳр кардан – касе, ки дар об ғарқ мешавад ва касе дигар ӯро наҷот медиҳад. Ӯ наметавонад биболад. Ин мисол аст. Агар метавонад – ин монанди шариат. Касе, ки кори савоб анҷом медиҳад, ӯ фаҳр карда метавонад. Вале касе, ки бо имон ба воситаи хуни Исо харида шудааст, ӯ ҷои ҳавобаландӣ надорад.

**«шариати аъмол»** - қонуни ҷисмонӣ назар дорад



«шариати имон» - зиндагӣ бо имон назар дорад; «аз имон ба имон»  
башорати Исо қонуни имон дорад, на амалӣ.

**Румиён 3:28** – Наҷот фақат бо имон ва фақат бо ҷалоли Худо аст.  
«сарфи назар аз аъмоли шариат» бевоситаи аъмоли шариат

**Румиён 3:30-31** - шариат устувор гардонад.

Чӣ хел ба воситаи имон шариат устувор мегардонад? Мақсади шариат чӣст? Шариат устувор мегардонад чунки мақсади шариат иҷро мешавад – дониستاني гуноҳ ва роҳнамои мо, ки муҳтоҷ ҳастем.

### **Румиён 4:1-25 Намунаи кафорат – Иброҳим**

Муқоиса кунед: Румиён 4 ва Ҳастӣ 15:1-21

- Чӣ воқеа шуд?
- Ояти 6 – чӣ хел Иброҳим адолат ҳисоб карда шуд?
- Чанд сола буд? (Ҳастӣ 16:16) – 86 сола
- Иброҳим дар вақти хатна чанд сола буд? Ҳастӣ 17:1 – 99 сола
- Ў дар вақти қурбонии писараш чанд сола буд? (Ҳастӣ 21:5)  
Таваллуди Исҳоқ – 100 сола буд  
Қурбонии Исҳоқ – 112 сола буд
- Хатнааш **13 сол** баъд аз имон оварданаш буд.
- Қурбони писараш **25 сол** баъд аз имон оварданаш буд.
- Шариат **430 сол** баъди Иброҳим омад (Ғалотиён 3:17-19).

Имон овардани Иброҳим монанди имон овардани мо аст:

Иброҳим **ба воситаи имон наҷот гирифт** на бо кори савоб (Румиён 4:1-8).

Иброҳим **ба файз на ба шариат** имон овард (Румиён 4:9-17).

«Ҳисоб» – 11 бор дар Румиён 4

Оятҳои – 3,4,5,8,9,10,22,23,24 - ду бор «ато» 4:6,11ро тарҷума шудааст.

Дар банк ҳисоб ҳаст. Ҳам мо бо Худо ҳисоб дорем. Ҳамаи гуноҳи мо дар ҳисоби Исо монда шуд. Ҳозир Худо дар ҳисоби мо адолати Исоро мебинад – на гуноҳҳои моро. Чунки Худо гуноҳкорро сафед мекунад. (Румиён 4:24-25)

**Румиён 4:4-5** – Худо тухфа медиҳад – на музд. Ҳеҷ кас аз Худо ба воситаи кори савоб музд намегирад. Чунки ҳеҷ кас аз мо наметавонад сазовори шариат рафтор кунад. (Барои ин ки шариат барои зиндагии комил маҷбур мекунад). **Агар** музди Худо бо пардохт аст – на бо файзи Ӯ пас ҳамаи мо ҷазо хоҷем гирифт. 3:23 – музди гуноҳ марг аст.

**Румиён 4:6-8** (Довуд аз Забур 31)

Ин ду ояти аз Забур, чӣ алоқа бо ин мавзӯ доранд?

- Аввал, ин 4:9, бо калимаи «хушбахт»-и Довуд, бо ин мавзӯ пайваст. Гуноҳи Довуд, пӯшида шудааст, ва ин аз файзи Худо, монанди атои Худо. Ӯ сазовор набуд. Аз шариат, Довуд сазовори марг буд.
- Дуюм, ин калимаи «ҳисоб» (4:9). Гуноҳи Довуд бе ҳисоб шуд, ва дар ин боб дар бораи Иброҳим нақл мекунад. Иброҳим «адолат **ҳисоб** карда шуд.»
- Павлус метавонад ҳам аз Довуд, исбот кунад аммо ҳозир фақат изҳор мекунад.

**Румиён 4:9-12** – Барои наҷот имон даркор, на хатна ё кори ҷисмонӣ.

**Румиён 4:11** –

- Ҳастӣ 12:3, 18:18, ва 22:18 пайваст аст.

**Румиён 4:13- 21 – Имони Иброҳим намуна аст.**

8 бор калимаи «имон» ҳаст.

**Румиён 4:15** – касе, ки шариатро иҷро мекунад, ӯ аз шариат мукофот намегирад чунки, шариат фақат ба касе ки шариатро мешиканад ҷазо медиҳад.

Ҳам ҷое ки шариат нест (касе, ки бешариат зиндагӣ мекунад), ҷазои шариат нест. (аммо ҳам онҳо узр надоранд.)

**Румиён 4:22-25** – Ҳисоби Иброҳим ҳам бо мо пайваст аст. Дар Исои Худованд аз гуноҳҳои мо ҳисоби сафед шудан.

**Румиён 5:1 – 8:39 – Имондорон «ба имон» зиндагӣ мекунанд.**

*Аз имон* – Румиён 1:18 – 4:25 наҷот аз **имон** аст

*Ба имон* - Румиён 5:1 – 8:39 – имондорон «**ба имон**» зиндагӣ мекунанд.

Боби 3-5 – мо аз **чазо** барои гуноҳҳо озод шудаем – кафорат кардан  
Каломи зарур – сафед шудан, одил ҳисоб шудан, имон.  
Боби 6 – 7 – мо аз **қудрати гуноҳ** озод шудаем – тақдис кардан (қудсият)  
Каломи зарур – файз, ҳукмрон, фориф (озод).

## Румиён боби 5

### Баракати наҷот бо имон зиндагӣ мекунем – 5:1-11

*Хонед ва ҳафт баракати наҷотро ёфт кунед.*

**Румиён 5:1** – бо Худо осоиштагӣ дорем

**Румиён 5:2** - Аз ҷалоли Худо маҳрум шудем (3:23) аммо оянда мо «бо умеди ҷалоли Худо меболем.»

Мо ҳама вақт ва ҳама ҷо ба сӯи Худо роҳ дорем. Ин баракати Худост.

**Румиён 5:3-5** – ин чизҳо бо яқдигар алоқаманд ҳастанд – чӣ алоқамандӣ доранд? Ҳам чӣ хел ин чизҳоро зина месозанд? Барои зиндагии мо чӣ фарқ доранд?

**Румиён 5:4** - "ботачрибагиरो"

- мутахассис мешавем, аз чизҳои имон ҳақиқат ё самимӣ мешавем
- Рафту омади ин кас қабалкӣ нест. 5:5- "умед шарманда намекунад" – мисли Румиён 4:21 – «бовари комил дошт»
- Ҳар ки имон оварад, ҳиҷил нахоҳад намуд (Румиён 9:33, 10:11; Ишаё 28:16)

**Румиён 5:5** - "Рӯҳулқудус" якум бор дар ин китоби Румиён қайд шудааст.

Ҳам, муҳаббати Худо. Рӯҳи Худо ва муҳаббати Худо чизҳои асосии зиндагии мо. Бе онҳо, мо наметавонем аз **қудрати гуноҳ** озод шудаем.

**Румиён 5:6** - "суст" = беқобилият, бе қудрат

- «осиён» алоқаманд бо Румиён 4:5 дорад, Исо барои мо мурд - «осиён» сафед мешавад.

"Муқарраршуда"

- Вақти хубтарин
- Вақте ки муҳтоҷи наҷот буданд.

**Рӯмиён 5:7-8** - Одатан ягон касе барои як марди нек ё касе бо савоб фидо намекунад. Аммо мумкин баъзе кас ин хел мекунад. Лекин муқобили ин ақидаи ин аст ки Худо муҳаббаташ дар вақте ки мо гуноҳкор будем - Исоро барои мо фидо кард. Ин муҳаббат аст ва файз аст.

**Рӯмиён 5:9** - Аз ғазаби Худо наҷот хоҳем ёфт. (ин ҷазои гуноҳ)

- "алалхусус"- (5:10,15,17,20) Махсусан, хусусан "Ин кадар бисёр"

**Рӯмиён 5:10** – Душманӣ бо Худо буд, ҳозир дӯстӣ шуд.

Вақте, ки гуноҳ кардем, мо дӯсти Худо ҳастем ё душмони Ӯ?  
«мусолиҳа кардан» дар ҳоли сулҳ ва оштии будан бо ҳамдигар. Бо  
Худо оштии шудаем.

*«Ҳангоми ки дӯшманони Худо будем, Ӯ ба василаи марги  
фарзандаш моро бо Худ оштии дод, пас акнун ки дӯстони Худо шудаем.»  
(Фарси тафсири)*

### **Рӯмиён 5:12-21 – Ҳаёт ба воситаи намунаи «як»**

- Дар ин оятҳо калимаи «як» 11 бор аст.

- Саволи асосӣ:

\*\*Оё мо гуноҳ карда баъд гуноҳкор мешавем -----ё худ гуноҳкор ҳастем ва бо ин сабаб гуноҳ содир мекунем?

Масеҳ ва Одамро муқоиса кунед ки Одам чӣ овард ва Масеҳ чӣ овард? Рӯйхат тайёр кунед.

Масеҳ чӣ овард

Одам чӣ овард

1. Одам "Тимсоли шахси оянда" 5:14
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.

Чӣ хел барои Худо мумкин аст ки гуноҳкоронро дар Исо сафед кард? Мо фаҳмидем ки Исои ҷои моро гирифт. Чӣ хел инро мефаҳмем?

**Румиён 5:12** - Барои чӣ мамот (марг) вучуд дорад?

Табиати одамизод чунин аст, ки бегуноҳ буда наметавонад.

\*\* Чӣ қадар гуноҳ— гуноҳ ҳисобида мешавад?

#### Исо чӣ овард

- Файз омад- 5:15
- сафед мекунад- 5:16,18
- ҳаёт ҳукмрон хоҳанд шуд – 5:17
- Ҳаёти ба ҷаҳон дохил шуд - 5:17
- файз ҳукумрон шавад- 5:21
- ба воситаи адолат- 5:18
- итоати ӯ =мо одил мешавем 5:19
- файз фаровон гардид- 5:20

#### Одам чӣ овард

- гуноҳ ба ҷаҳон дохил шуд – 5:12
- мамот омад- 5:12
- маҳкумият мешавад- 5:16, 18
- мамот ҳукумрон шуда- 5:17,21
- ба воситаи гуноҳ- 5:18
- беитоатии ӯ = гуноҳкор шуданд- 5:19
- гуноҳ зиёд шуд- 5:20

\*\* Ин каломи "як" такрор шудагӣ (11 бор), барои чӣ такрор шуд ва чӣ маъно дорад?

- Мо бо Одам пайваст шудем, ва якҷоя бо Одам шудем. Ҳам бо Исо.
- Мо насли ӯем.
- Одам барои мо
- намуна ё воқил аст
- мо дар Одам будем.
- 6:10- "як бор барои ҳамеша"

Қоидаи Ҳукмронӣ- 5:14, 17,21; 6:12, 14, 19

Гуноҳ ва марг бар Масеҳ ҳукмрон наметавонанд — ҳам бар имондорон наметавонанд. Исо музди гуноҳ супорид ва низ қудрати гуноҳ шикаст.

#### Хулосаи Румиён 5

- Мо ки душмани Худо будаем, аз ғазаби Худо наҷот хоҳем
- 5:10- Мо ба воситаи ҳаёти ӯ наҷот хоҳем ёфт.
- 5:15- Ин қадар бисёр файзи Худо ба восилаи Исо фаровон

мегардад.

- 5:17 - Ин қадар бисер ки мо ҳуқумрон хоқем шуд.
- 5:20 - Ин қадар бисёр файз қудратар аз гуноҳ аст.

Мисол:

5:9 -**Подшоҳ** моро маҳкум кард ва мо душмани ӯ будем. Мо аз душмани ӯ озод шудем.

5:10- Мо ба воситаи пули подшоҳ зиндагӣ мекунем.

5:15 - Мо аз подшоҳ ҳадяи фаровон мегирем.

5:17 - мо ҳозир бо подшоҳ якҷоя ҳукмронӣ мекунем.

### **Румиён 6:1-13 Намунаи наҷот бо Исои Масеҳ**

Се эътирози сафед шудани имон –

сето «пас чӣ гӯем?» Румиён 6:1, 6:15, 7:7

1. Оё мо дар гуноҳ бимонем, то ки Худо низ бахшоиши бисёре ба мо нишон диҳад? Не! Румиён 6:1-14
2. Агар шариат надорем, пас мо иҷозат дорем то, ки гуноҳ кунем? Не! Румиён 6:15-7:6
3. Оё шариати Худо бад аст? Не! Румиён 7:7-25

**Ин се эътироз нишон медиҳад, ки имондорон шариату файро намефаҳманд.**

**Барои тақдис шудан аз шариат ва файз ду ниҳоят аст – зиндагии шариатӣ ё зиндагии иҷозатӣ. (Боби 7 дар барои ин нақл мекунад.**

Боби 6 – зиндагии ғолибӣ бар гуноҳ

Боби 7 – зиндагии озодӣ аз шариат

Боби 8 – зиндагии амниятӣ

**Мисоли таъмид бо наҷот нишон медиҳад.**

Таъмид – ду маънӣ дорад

1. Ғӯтидан – зери об  
пайвастан – ин расми пайвастан аст, мо бо Исо пайваста шудем.  
Имондорон бо марг, дафн ва эҳёи Исои Масеҳ ҳастанд.

2. Ин намунаи берун бо об аз тачрибаи дарун (рӯҳонӣ) аст.

Дар об истодан = Бо Ҷ маслуб шудаем 6:3,5,6 - Дар вақте, ки Исо мурд, мо мурдем.

Зери об рафтани = Бо гуноҳ мурдаем 6:11, 6:6 бо Ҷ дафн шудаем - 6:4

Аз об бароман = ҷисми пургуноҳ ботил гардад 6:6

Бо Ҷ эҳё шудаем 6:5

бо Ҷ хоҳем зист 6:8

Бо ҳаёти нав кадамгузор шавем 6:4

шуд, мо эҳе шудем.

Дар вақте имон овардан ҳамин ин чизҳо иҷро шуд ва ҳам дар вақти таъмид гирифтагӣ — ин чизҳо нишон медиҳад. Роҳи Озод!

### 1. Бидонед 6:3, 6, 9

#### Бо фикр сар кунед

- ёд гирифтагӣ даркор — ки Исо барои имондорон чӣ зоҳир кард.
- Мо бо Исо мурдем ва ҳозир ҳаёти нав дорем.

### 2. Ҳисоб кунед — 6:11

#### 19 бор “ҳисоб” истифода мекунад” - мисли ҳисоби банк

#### имконият дорем вале иҷро карда даркор

- Агар медонед, пас бо зиндагӣ ҳисобӣ ва рафтор кунед.
- Дар дили худ ҳисобӣ кунед.

Таслим кунед — 6:13, 16, 19 – (5 бор такрор шудааст.)

#### худро ба ихтиёри каси дигар супурдан

#### худро ба ихтиёри Масеҳ супоред, то одами кунаҳ мурда ва ба рӯҳи

#### Худо зиндагии нав кунед.

#### Ибодати оқилонаи шумо.

#### Румиён 12:1

Румиён 6:5 – ҳам исбот мекунем, ки мо оянда эҳе мешавем.

#### Румиён 6:6-10 - Мо бандаи гуноҳ нестем

Румиён 6:6 - “инсонии кӯҳна” он кас ки мо пеш аз имон овардан будем.

“ботил гардад” форсӣ “нобуд гардад”

қудрат нест, имконият нест. Бетаъсир шуд, бе ҳаракат аст.

амал оварда наметавонад

Дар Румиён 7:2 – калимаи «фориг» тарҷума шудааст. - Ин шавҳар ба зан нуфӯз ё қудрат надорад. Чун ӯ мурд, зан озод аст.

Румиён 6:7 - “фориг” аз гуноҳ озод ҳастем

Кӣ мурд? Аз ояти 6:6, мо бо Исо мурдем ва ҳозир озод шудем.

### Бандагони адолат - Румиён 6:13-23

Чӣ хел таслим мекунад?

6:13- қисмро ба Худо таслим кунед

як бор таслим кунед ва барои ҳама вақт

6:16 - мақсад- барои итоат

**Барои чӣ таслим кунем?**

1. Барои файзи Худо – 6:14, 15
2. Озоди гуноҳ шудаем – 6:16-20  
Мисли ого ва ғулом – Шумо ғуломӣ кӣ ҳастед? Гуноҳ ё адолат?
3. Музди Худо ҳаёти ҷовидонӣ аст - 6:21-23

**Румиён 6:13**–“олат” = “олот” (чамъ) Узви бадан

**Румиён 6:14**- Чӣ хел мумкин аст ки мо ҳозир тобеъи шариат нестем?

Нақл кун

**Румиён 6:15** – “ Оё чун зери файзи Худо ҳастем ва на тобеъи шариат, иҷозат дорем гуноҳ кунем?” (форсӣ)

**Румиён 6:16** - Ба Кӣ шумо таслим мекунед, ва кӣ соҳиби шумо мешавад – гуноҳ ё Худо?

**Румиён 6:18** - фориғ = озод, ояти 20, 22

Файз: Файз ин аст ки чизҳое, ки мо сазовор нестем аммо Худо ба мо медиҳад. (мисли ҳаёти ҷовидон)

\*\*Файзи Худо ба мо чӣ медиҳад?

Файзи фаровон:

**3:24 - сафед карда мешавем**



4:16 - Иброхим падари хамаи мост  
5:2 - ба хузури Худо дохил шудаем  
5:15,16 - фаровон мегардем  
5:17 - Дар Исо ҳукмрон хоҳем шуд  
5:17 - Барои ҳаёт ҳукмрон шавем  
5:20-21- файз аз гуноҳ калонтар аст.  
6:14, 15 бо файз зиндагӣ мекунем то, ки гуноҳ накунем — мо озод нестем.  
6:23 - ҳаёти ҷовидонӣ

**Хулоса:** Бидонед ки шумо бо Масеҳ мурдаед ва ҳам ба гуноҳи худ. Ҳисоб кунед, ки он дар умри шумо ҳақиқат аст ва бадани худро барои хизмати Худо таслим кунед.

Румиён Боби 1-8 — Башорат чӣ аст

1:1-3:20 — башорат (хӯш хабар) барои ҳама даркор, чунки ҳама гуноҳкор ҳастанд.

3:21-5:21 — Башорати Исо ба имондорон кафорат шуд.

**Проблема:** Маҳкумият сари мо аст

**Натиҷа:** Мо аз Маҳкумияти гуноҳ озод шудем.

**Ба Восилаи:** Маслуб ва Эҳёи Исо Румиён 6:1-8:39

Тақдис кардан: бо башорати Исои Масеҳ зиндагӣ шуд.

**Проблема:** мо ба қонуни гуноҳ итоат мекардем (Румиён боби 7)  
(мо ба табиати нафсонӣ банд будем)

**Натиҷа:** мо аз қонуни гуноҳ (қудрати гуноҳ) озод шудем.

**Ба василаи:** Рӯҳи Худо, ки дар мо сокин шуд.

### **Мухтасари Румиён**

Румиён 6-Тақдис ва гуноҳ

Румиён 7-Тақдис ва шариат

Румиён 8- Тақдис ва Рӯҳ

Румиён боби 9-11 — Башорат ба Исроил чӣ алоқа дорад.  
Румиён боби 12-16— Амали башорат дар зиндагии имондорон

Румиён боби 6-8 - Тақдис кардан “ба имон”(1:17— на бо шариат).

### **Боби 6- Мо ба гуноҳ мурдем**

Оё мо барои гуноҳ кардан озод ҳастем?  
Мо бо гуноҳ мурдем.

### **Боби 7 –Оё тақдис кардан ба воситаи шариат аст? Не!**

Тақдис кардан— Муқаддас шумурда шудан -- Муқаддасии Исо ба мо мегузарад. (1) Қўр. 1:30  
Ҳисоби Худо дар вақти имон овардан ва ҳам ин процесс аст. Ҳар рӯз ба  
Худо таслим кунед ва аз гуноҳ дур шавед.

### **Боби 8 - Тақдис кардан ба воситаи Рӯҳи Худо мешавад.**

### **Шариат**

Шариат чӣ аст?  
Мақсади асосии шариат чӣ аст?  
Ҳозир имондорон бо шариат чӣ хел алоқамандӣ доранд?  
Оё мо тобеъи шариат ҳастем ё не? Чӣ хел ҳастем- нақл кунед?  
7:15-21— Проблемаи Павлус чӣ буд?  
Ин проблема пеш аз имон овардан ё баъд?

### **Қоидаи Шариат** – Дар Румиён 7 калимаи «шариат» 23 бор аст.

Ин ақида аст ки мо аз итоати қонунӣ муқаддас мешавем. Касе фикр мекунад  
ки бо рафтори қонунӣ муқаддас аст. Ин ақида ба рафтораш, на ба дилаш  
доварӣ мекунад. Ин ақида комил нест.  
Мо ба воситаи шариат кафорат нашудем.  
Ҳам ба воситаи шариат тақдис намешавем.

**Проблема:** шариат амали гуноҳро нигоҳ мекунад, аммо на сарчашмаи гуноҳро.  
Шариат зоҳири инсонро доварӣ мекунад— на ботинро.  
Чӣ хел пок мешавем?

Назари шариат дар Румиён

Румиён 3:20,21,27,28,31

Румиён 4:13-16

Румиён 5:13,20

Румиён 6:14,15,19

**Румиён 7:1-6 - Қудрати шариат бо намунаи оилавӣ**

Румиён 7:4-6 - Мо бо шариат мурдаем

Баъд мо эҳё шудем ва боъд ба Исо тааллуқ дошта бошем.

Ғалатиён 2:20

**Румиён 7:7-13 - Мақсади шариат нишон медиҳад.**

«Тамаъ накун» - қисми шариат ки ба ботини одам нигоҳ мекунад. Ва ҳам шикастани шариат бо орзуи ин сар мешавад.

Румиён 7:8-9 - Гуноҳ ба воситаи шариат ҷон мегирад

Румиён 7:11-14,16 - натиҷаи шариат

Румиён 7:12-13 - Шариат маълум мекунад, ки гуноҳ *чӣ* қадар аст

Шариат *чӣ* хел аст? 7:12 – муқаддас, неқ ва бар ҳақ аст, 7:14 – рӯҳонӣ, 7:16 – неқ аст,

Румиён 7:10-11 - Шариат мекушад, Ҳаёт намеёбад.

**Румиён 7:14-25 – Шариат қобилияти тақдис қардан надорад**

Ҷанги рӯҳонӣ даруни мо аст.

Румиён 7:22-25 – шариат озодӣ намеоварад.

«Шариат худ ҳеч иштибоҳе надорад. Иштибоҳ дар қалби инсон аст.»  
Мақсади шариат муқаддас шумордан нест вале донишгани гуноҳ аст.

### Румиён 8 – Эъломияи озодиҳои имондорон

Тақдис кардан ба воситаи Рӯҳи Худо мешавад.  
Рӯҳ, рӯҳонӣ 20 бор

Румиён 6-Тақдис ва гуноҳ

Румиён 7-Тақдис ва шариат

Румиён 8- Тақдис ва Рӯҳ

\*\* Оё Худо аз маҳамати худ рӯй мегардонад?

\*\* Мо имон овардем ки Худо моро наҷот дод пас аз чанд вақт мо дар имон суст шудем. Оё Худо наҷоти худро аз мо мегирад?

### Озодии имондорон аз маҳкумияти гуноҳ Румиён 8:1-4

Рум. 8:1-2 – инчо аз чӣ озод шудем? (2) Тимотиюс 2:13

Машқ - Ҷадвали чизҳои ҳасби қисм ва ҳасби рӯҳ. Ҳасби – ба восилаи»

### Мо аз зиндагӣ ҳасби қисм озодӣ шудаем - Румиён 8:5-17

Румиён 8:7 – ҳеч кас наметавонад ба шариат зиндагӣ кунад.

Румиён 8:15 – Рӯҳи фарзандхондагӣ = писар гузошта шуд.

Мо ба Худо тааллуқ дорем.

Мо дар ҷои писар шудаем.

Мисли ғулом нестем. (Юҳанно 15:13-15)

Румиён 8:17 – Фарзанд бо Падар дар робита мешаванд, мо бо Худо алоқа дорем.

Ворисонаш -

\*\* ҳар фарзанд ворис шуда наметавонад? Барои чӣ?

Меросхур ворис мешавад.

Ҳамирсони Масеҳ - “ҳамхун”

Ҳам ворис ҳам ирсӣ шудаем. Мо дар Масеҳ ҷалол ёфтем.

**Румиён 8:18-30 – Мо аз фанои чисм озод мешавем**

**Проблема:** Мо рӯ ба рӯи гуноҳ ҳастем.

**Натиҷа:** Бадани мо бефано мешавад.

**Ба василаи:** Рӯҳ ва Эҳёи Исо – оянда эҳё мешавем.

**Фаноии дунё – 8:18-22**

**Оҳу нолаи имондорон – 8:23-25**

Румиён 8:23 - «кафорати чисми худ мебошем» Худо рӯҳи мо ва ҳам чисми моро нав мекунад. Дар рӯзи қиёмат ин маълум мешавад. Ин таҷлил шудан аст.

8:23 - “кафорати чисм”

**Таҷлил шудан-**

Аз калимаи “ҷалол” — ҷалоли рӯй Худоро дидан, фақат аз Худо. Худо ҷамоли худро нишон дод.

Таҷлил кардан - бадан эҳё мешавад ва солиму камол меёбад.

Бефаноӣ шумурдан. Чисми мо кафорат меёбад. (Румиён 8:23 - “кафорати чисм”

**Шафоати Рӯҳи Худо – 8:25-30**

Румиён 8:26-28 – ин оятҳоро содда кунед

Румиён 8:29-30 –

Муайян кардааст – Худо таъин кард - Ё огоҳӣ аст.

Даъват – башорати Инҷил

Сафед кардан – кафорат

Ҷалол додан – таҷлил шудан.

**Корҳои Рӯҳ**

Тақвият медиҳад

Нияти дил медонад

Барои дуои мо ёрӣ мекунад.

Барои мо дуо мекунад – Юҳанно 17:20

**Румиён 8:31-39 – Аз тарс озод мешавем**

Рум. 8:35-39

Румиён 9-11 – Башорат нисбати Исроил

Мо дар Исои Масеҳ чудо шавад наметавонем аммо Исроил чӣ? Оё онҳо метавонанд аз ваъдаи Худо чудо шаванд?

Дар Китоби Муқаддас, Исроил кӣ аст? Ин як қавми Яҳудӣ дар Аҳди Қадим боваста аст. Ин назари сиёсад надорад, ки имрӯз кишвари Исроил вучуд дорад. Вале барои халқи Яҳудӣ ки ҳозир ҳаст назар дорад.

Худо чӣ хел аст? Агар онҳо дар як тараф монда аз Худо чудо кардааст, оё Ӯ метавонад моро ҳам аз Худаш дар тарафи дигар монад? Худо вафодор аст ва ҳам ба Исроил вафодор шавад. Ҳозир пешгӯӣ дар бораи Исроил ҳаст ва Худо ин пешгӯиҳо иҷро мешавад.

Румиён 9 – Интихоби Худо дар вақти пеш  
Румиён 10 – Нобоварии Исроили ҳозира  
Румиён 11 – Баргаштани Исроили оянда

Румиён 9 – Интихоби Худо дар вақти пеш

Румиён 9 – Хислати Худоро нишон медиҳад

Румиён 9: 1-13 – Ваъдаи Худо, Худо Амин аст нобастаи рафторои инсон.

- Румиён 9:1-3 – Дилсузии Павлус чӣ хел буд?
- Баракати Исроил чӣ аст? 9:4-5
  - 1.
  - 2.
  - 3.
  - 4.
  - 5.
- Интихоби Худо аз ҳасби чӣ аст? 9:6-13

**Румиён 9:6 «Пас оё Худо дар анҷоми ваъдаҳои Худо ба яҳудиён кутӯҳҳои карда аст? Ҳаргиз! Зеро ин ваъдаҳои ба касони дода нашуда, ки фақат аз падару модари яҳудӣ метаваллуд мешаванд, балки ба онҳои дода шуда ки ба ростӣ Яҳудианд.» (Тафсири Форсӣ)**

- Оё интихоби Худо ба воситаи кори савоб аст? Аз чӣ аст?  
Румиён 9:11-13
- Маъно на ҳама Исроилӣ фарзандони Худо ҳисоб мешаванд, яъне Худо Худаш интихоб ва ваъда медиҳад.

Румиён 9:13 – Ин оят ба кишварро дар назар дорад, на шахсияти Яъқуб ва Эсовро.

Ин оят аз Малокии набӣ 1:2-3 - «вале Ман Яъқубро дӯст доштам, ва аз Эсов нафрат кардам.»

- Оё Худо ба гуноҳкорон нафрат дорад?
- Юҳанно 3:16 – Худо гуноҳкоронро дӯст медорад аммо амали гунохро дӯст намедорад.
- Дар ин оятҳо дар бораи интихоби Худо сухан меравад. Интихоби Худо аз рӯи амал ё ҳасби ҷисм нест. Вале Худо як халқро интихоб кард, дигарро интихоб накард. Интихоби Худо мисли муҳаббат ва нафрат аст.

Румиён 9:14-18 – Марҳамати Худо

Савол дар 9:14 – чӣ маъно дорад?

Марҳамати Худо чӣ хел мешавад?

Румиён 9:19-29 – Инсофи Худо

Румиён 9:19-24 – Хулоса ин абзтс чӣст?

Румиён 9:26 – киро дар назар дорад?

«бақияе» чӣ маъно дорад? 9:27-29

Румиён 9:30-33 – Файзи Худо

Гуноҳи Исроил чӣ аст? Румиён 9:30-33

Адолат аз чӣ аст? Румиён 9:30

Нобоварии Исроил – Румиён Боби 10

Румиён 10:1 – Орзуи Павлус чӣст?

Румиён 10:2 – Кӣ монанди Яҳудиён ҳастанд ки рашки Худоро доранд вале на аз рӯи фаҳм?

Румиён 10:5 – Ин оят чӣ маъно дорад? Яҳудиён ба воситаи чӣ хоҳад зист?

Румиён 10:8 - «калом наздики туст, дар даҳони ту ва дар дили туст» ин чӣ маъно дорад?

Румиён 10:9-10 – Имон овардан чӣ аст?

Аз сиқди дил чист?

Аз рӯи даҳон чист?

Чӣ чизҳоро дар бораи Исои Масеҳ бовар кардан лозим аст?

Румиён 10:11 – ин оят бо Румиён 9:33 пайваст аст.

Румиён 10:12 - «тафовуте» - фарк, фарқи байни ду чиз. Байни яҳудӣ ва ғайри Яҳудӣ фарқият нест, онҳо яксон ҳастанд. Ҳозир ҳама ба воситаи Исои Масеҳ имон меоварад (Румиён 10:9-10)

Румиён 10:13-15 – Вазифаҳои имондорон чӣ аст?



Румиён 10:16-17 – натиҷаи башорат диҳӣ чист?

Ҳозир Исроил бо ваъдаҳои Худо чӣ хел пайваст?

1. Фақат ба воситаи Исои Масеҳ наҷот меёбанд (10:9-11)
2. Онҳо дар барои Худо медонанд аммо на аз рӯи фаҳмидашон. (10:2)
3. Онҳо толиби Худо нестанд (10:19-21) Румиён 3:11

## **Румиён 11 – Баргаштани Исроили оянда**

Румиён 11:1 - «Магар Худо қавми Худро рад кардааст? Ба ҳеч вачҳ.»

Румиён 11:2-4 – ҷавоби савол – мисоли Илёс. Ӯ фикр мекард ки Худо ӯро танҳо монд, яъне Худо ӯро рад кард. Вале Худо нақшаи дигар дорад ва ҳам ӯро рад накард.

Румиён 11:5 – Ҳозир бақияе мондааст. «Бақияе» чи аст? Боқимонда, имрӯз як қисми Яҳудиён имондор ҳастанд.

Вале ба воситаи фйз ё кори савоб пеши Худо меоянд? (11:6)

Румиён 11:6-12 - Воқеаи яҳудиёни имрӯза

- Онҳо аз чизҳои рӯҳонӣ хоб ҳастанд (11:8)
  - Ин оят аз Такрори Шариат 29:4 ва Ишаъё 29:10
- Чашмони онҳо хира аст. (11:9-10)
  - Ин оят аз Забур 68:22-23
- Онҳо сангдил шуданд (11:7, 25)
- Онҳо рашқ пайдо кардаанд (11:11-12)

Румиён 11:13-16

Се натиҷаи бад дар бораи Исроил

1. «пешпо хӯрдаанд» 11:11
2. «шикасти онҳо» 11:12
3. «Худо аз эшон рӯи гардонад» (форсӣ тафсирий) 11:15

Румиён 11:16 – ин мисол аз Ададҳо 15:17-21 – як қисми хаамири худ барои ҳадия ба Худо бибахшанд ва ин ҳисоб ҳаст ки ҳама хаамир ҳадия ё муқаддас аст. Агар як қисми яҳудиён имон овард пас ин нишон медиҳад ки Худо онҳоро фаромуш накард.

Румиён 11:17-24 – Мисоли дарахти зайтун

- Халқи дигар пайванд кард
- Румиён 11:16-18 – реша кӣ ҳастанд?
- Онҳо бояд чӣ накунад? 11:18-19
- Аз кадом сабаб Яҳудиён чудо шудаанд? 11:20
- Оё Худо метавонад боз бо Яҳудиён кор кунад? 11:23-24

Румиён 11:25 – Вақти Худо

- Ин чӣ маънӣ дорад?
- Барои башорат додан бо мо чӣ мешавад? Вақти Худо чӣ хел ҳисоб мешавад?

Румиён 11:26-27 – Ваъдаи Худо

аз Ишаъё 59:20-21 ва Ирмиё 31:33,34

- «он гоҳ тамоми Исроил наҷот хоҳад ёфт» Ин чӣ маъно дорад?
- Наҷоти Исроил дар Закарё боби 12-13 нақл аст.

Румиён 11:28-32 – Хислати Худо

- 11:28 – нигоҳ кунед, назари Худо барои Яҳудиён.
- 11:29 – ваъдаҳои Худо тағирнопазир аст. (Малокӣ 3:6)
- Румиён 3:3 -«Зеро ки чӣ гӯем? Агар баъзеашон (Исроил) бевафо бошанд, оё бевафогии онҳо вафои Худоро ботил (ноҳақ ё нодуруст) мекунад?»

**Румиён 11:33-36 – Ҳикмати Худо**

Аз ин нақшаи Худо, бояд Худоро шукр кунем ва Ёро ситоиш кунем.

**Румиён боби 12-16 – Рафтори Башорати Исои Масех**

**Румиён 12:1-2**

Чӣ бояд ба Худо медиҳем?

- 1.
- 2.
- 3.

**Румиён 12:3-8**

Қоидаҳои атоҳои Худо чӣ ҳастанд Румиён 12:3-5

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

Бахшоишҳои имодорон чӣ хел аст?

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.

**Румиён 12:9-16**

Вазифаҳои имондорон бо ҳамдигар (12:9-13)

Чӣ хел аст?

Вазифаҳои имондорон бо беимонон (12:14-21)

Чӣ хел аст?

Кадам хислатҳои рӯхонӣ барои зиндагии шумо даркор мешавад?

Румиён 12:17-21

Чӣ хел муҳаббат нишон медиҳед?

1.

2.

3.

4.

Мисли Матто 5:44-48

Румиён 12:19-21 – оё ба дӯшмани худ об ё хурок медиҳед? Агар додед, пас ӯ ба ҳисоби дӯшман намешавад.

*«оташпораҳо фурӯ хоҳӣ рехт»* Ин чӣ маънӣ дорад?

- Ин аз Масалҳо 25:21-22
- Мумкин ба рӯзи доварӣ бо оташ дучор мешавад, мисли дар Румиён 12:19.
- Аниқтар ин аст, ки худааш бо виҷдон шармсор мешавад. Рӯи ӯ сурх мешавад, яъне иззо мекашад.

**Румиён 13:1-7**

- Вазифаҳои имондорон бо ҳамдигар (12:9-13)
- Вазифаҳои имондорон бо беимонон (12:14-21)
- Вазифаҳои имондорон бо ҳокимиятгон (13:1-7)

«Итоат» чӣ маънӣ дорад? Румиён 13:1  
Фурсӣ - «*мутеи давлат*»

- «дар тарси Худо мутеи якдигар шавед.» Эфсӯсиён 5:21
- итоат ва мутеъ фарқияти калон доранд. Итоат маҷбурӣ ва қариб бефикр итоат мекунад. Вале мутеъ бо рӯи таслим дорад ва бо фикр ҳаст, ки дар кадом воқеаъ мисли «*ҳар яке каси дигарро зиёдтар сазовори эҳтиром ҳисоб кунед.*» (Румиён 12:10). Мутеи давлат ин аст, ки ҳисоб мекунад, ки эҳтиром ба қонуни давлат даркор аст. Вале дар ҳолате, ки зидди Худо бошад бояд Худоро итоат кунад. «*Ба Худо бояд итоат кард, на ба одамизод.*» Аъмол 5:29

Барои чӣ масеҳиён бояд ба ҳукумат итоат кунанд?

1. Барои ғазоби Худо, то ҷазо нашавад – 13:1-4
2. Барои вичдони мо насузад – 13:5-7
3. Барои муҳаббат – 13:8-10
4. Барои Исои Масеҳ – 13:11-14

**Румиён 13:1-6**

Ҳокимиятҳо ба назари Худо чӣ хел ҳастанд?

1. Бор қарори Худо – 13:1
2. Вазифаҳои ҷазо доранд – 13:2-4
3. Онҳо хизматгори Худо ҳастанд – 13:4
4. Мулозимон ё ҳамроҳи Худо ҳастанд – 13:6

**Саволҳои Муҳокима**

1. Оё масеҳиён ба ҳукумат пурра таслим шаванд, яъне ҳама вақт?
2. Агар ҳукумат беинсоф аст, оё дар он вақт таслим шаванд?

3. Агар ҳукумат зидди масеҳ аст, оё дар он вақт онро таслим шаванд? Мисли империяи Рум онҳо қариб атеист буданд, чунки мегуфтанд: «Қайсар - Худованд аст.»
4. Сталин гуфт: «Дӯст доштани ватан ва муҳофизати он як чузъи имондорист.» Оё ин дуруст аст ё не?

### **Румиён 13:8-10**

Дар ин оятҳо чӣ хел муҳаббат нишон медиҳем?

- 
- 
- 
- 
- 

Мумкин ҷумлаи аввал Худоро дар назар дошта бошад - «*Пас, ба ҳар кас он чиро, ки бар зиммаи шумо дайн аст, адо кунед.*» Мисли Маркӯс 12:17 - «*он чи аз они қайсар аст, ба қайсар диҳед, ва он чи аз они Худоост – ба Худо.*»

Андоз

Хироч

Тарс

Иззат

Мисли (1) Петрус 2:17 - «*Ҳамаро ҳурмат кунед, бародариро дӯст доред, аз Худо тарсед, подшоҳро иззат кунед.*»

- Оё масеҳиён қарз бояд нагиранд? 13:7-8

### **Румиён 13:11-14** – тайёрӣ ба омадани Исои Масеҳ

13:11- бедор бошед!

13:12-13 – Тоза кунед!

13:14 – Исоро дар бар кунед!

## Румиён 14:1- 15:7 – Башорат дар бораи рафтори бародарӣ

Дар вақте, ки имондорон бо ҳамдигар муҳолиф ҳастанд, чӣ кор мекунад? Баъзе рафтор сафед ё сиёҳ нестанд. Аз рӯи вичдон чӣ хел бо ҳамдигар рафтор мекунад?

### Қоидаҳои рафтор

1. Ҳамдигарро қабул кунед. Румиён 14:1-12, 15:7
2. Ҳамдигарро маҳкум накунад. Румиён 14:13-27
3. Ҳамдигарро мадад кунед. Румиён 15:1-7

Касе, ки дар имон сушт аст, кӣ?

- Касе ки гушт хурда наметавонад.
- Ду фикр байни онҳо бошад – як тараф доварӣ мекунад ва дигар хор мешуморад. Ҳарду фикр хато аст.

«Дар зарурӣ... муҳтаҳидӣ  
дар вақти ғайри муҳим... озодӣ  
дар ҳама чиз... муҳаббат» (Ҳазрати Огустин)

Ғал. 5:13 - «ба якдигар бо муҳаббат хизмат кунед.»

## Румиён 14:1-12 - Ҳамдигарро қабул кунед.

Барои чӣ бояд ҳамдигарро қабул кунанд?

1. Румиён 14:1-4  
Мисол онҳо чист?
2. Румиён 14:5-9 - «*барои Худованд*» 8 бор такрор шудааст.  
Бо худ чӣ бояд дошта бошад? (14:5)

Агар Исо Худованди ман аст, ҳам Худованди масеҳии дигар аст ва метавонад дар зиндагии онҳо кор кунад.

3. Румиён 14:10-12  
Худо довари мо аст.  
Ду савол 14:10

«Ман ёд гирифтаам, ки Худо дигаронро, ки мухолифи ман бошанд баракат медиҳад.» (Халқ)

**Руминён 14:13-26 – Тақвияти дигарон**

- Бо муҳаббат 14:13-15
- Бо сулҳу осоиштагӣ - 14:16-18
- Васваса бо бародарон накунад. 14:19-21
- Рафтор аз рӯи имон бошад – 14:22-23
- Барои ҷалоли Худо бошад – 14:24-26

**Румиён 15:1-7 – Мадад кунед! Намунаи Исои Масех**

«Муҳаббат.... Нафъи худро толиб нест.» (1) Қўр. 13:5, ҳам Фил. 2:3-5

Чӣ хел якдигарро қабул карда метавонед?

1. Толиби \_\_\_\_\_ набошед - 15:1
2. Бо \_\_\_\_\_ бошед - 15:4-5
3. Аз Каломи Худо ҳам фикр кунед - 15:4-5
4. Якҷоя Худоро ҳамду сано кунед - 15:6

**Румиён 15:3** – аз Забур 68:10 – қурбонӣ мешавад.



**Имтиҳони чизҳои байни сафеду сиёҳӣ:**

1. Оё имондорони дигарро хор мешуморед ё доварӣ мекунед? (Рум. 14:1-4)
2. Оё бо худ эътиқод доред ё не? (Рум. 14:5)
3. Оё ба дигарон муҳаббат мекунед? (Ғал. 5:13)
4. Оё ин чизро барои худ ё барои Худованд мекунад? (Рум. 14:6-8)
5. Оё дар вақташ шукр карда метавонед? (Рум. 14:6)
6. Оё аз ин чиз ба номи Худо ҷалол пайдо мешавад? (1) Қўр. 10:31
7. Оё аз ин чиз ба каси дигар меафтад? (Рум. 14:4)
8. Оё аз ин чиз барои ороиштагӣ ва тақвияти дигарон мебошад? (Рум. 14:19)
9. Оё ин чизро бо дигарон обод мекунад? (1) Қўр. 10:23
10. Оё ин чиз аз рӯи имон аст? (Рум. 14:22-23)

**Румиён 15:8 – 16:24 – Рафтори башорат дар ҳаёти Павлус**

**Хизматгор** – Румиён 15:8, 25, 31

**Барои ҳама халқ** – Румиён 15:8-13

- Аз василаи файз – 15:14-15
- Барои ҷалоли Худо – 15:16-17
- Павлус бо нақша кор мекард – 15:20-24
  - Нақшаи вай чӣ хел буд?

Тухфаи ҷамоат барои Ерусалим 15:25-33

Хайроте аз кӣ буд?

Ба кӣ медиҳад?

Барои чӣ тухфа овард?

Саломҳо ба имондорон 16:1-16

- 16:12 – Парсиси маҳбуба – ин номи паҳлавӣ, ин зан форс буд, вале дар Рум зиндагӣ мекард.

Муҳолифи башорат – 16:17-20

Румиён 16:25-27 – баъзе тарҷумаҳо ин оят дорад, мисли форсӣ ва англисӣ.  
*«Шуморо ба Худо месупорам, ба Худои ки қодир аст тибқи фармонаш инчил ва башорати ман, шуморо дар имонатон ба Худованд, қавӣ ва собитқадам нигоҳ дорад. Ин инчил, ҳамон нақшаи Худо аст барои наҷоти шумо зайри яҳудиён, ки дар замонҳои гузашта, ба сурати розигии маҳфӣ буд аммо акнун тибқи нешгӯии анбиё ва ба фармони Худо, ин пайғом дар ҳамаи ҷо эълон мешуд то мардум дар саросари ҷаҳон ба Масеҳ имон биоварданд ва ба Ӯ итоат кунанд. Бар он Худое ки доноӣ яктост, ба восилаи Исои масеҳ то абад ҷалол бод! Омин.»* (Тарҷумаи тафсири форсӣ)

16:26 – *«пайғом дар ҳамаи ҷо эълон мешуд то мардум дар саросари ҷаҳон ба Масеҳ имон биоварданд»*

Ин ҷумла мисли Румиён 1:5 - Байни ин ду ҷумла (Румиён боби 2-15) мақсад маълум мешавад

Сар шавии китоб (1:5) ва ҷамъбасти он – мо бояд башорат диҳем.

### Адабиёт

Китоби Муқаддас, бо забони Тоҷикӣ, Институти тарҷумаи Библия; Стокгольм, 1992.

Фарҳанги Забони Тоҷикӣ; ду ҷилд; нашриёти «Советская энциклопедия» Москва, 1969.

«Румиён Комментари» аз Р. Клайн, Самарканд, 2000.

«کتاب مقدس», Форсӣ - тарҷумаи тафсири, Англия, 1995.

Phillips, John Exploring Romans; Kregel Publications, 1969.

Wiersbe, Warren W. The Bible Exposition Commentary, Moody Press.

--- Ин дарс табдил ва истифода карда мумкин аст, фақат сарчашмаи он маълум кунед.

«Румиён» аз Накҳати Ҷон – Душанбе, 2007.

